

22. møde.

Torsdag den 25. november kl. 13.

Anden næstformand (Hanne Budtz): I skrivelse af gårds dato meddeler økonomi- og budgetministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring i lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring. (Ophævelse af adgangen til at oprette indekstrakter).

I skrivelse af dags dato meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om rets- og afgifter.

Medlemmer af folketinget Jens Foged, Henry Christensen, Jens Chr. Christensen, Enggaard og Poul Hartling har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til fremme af den private opsparring.

Skriftlig fremsættelse af forslag.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparring. (Ophævelse af adgangen til at oprette indekstrakter).*

Hovedindholdet af det fremlagte lovforslag går ud på at ophæve adgangen til at oprette indekstrakter med virkning fra og med i dag.

Indekstraktordningen blev gennemført i 1957 og har således nu virket i 15 år. Formålet var at give personer, der på grund af deres indtægtsforhold ikke kunne opnå fuld folkepension, lejlighed til på frivillig basis og gennem personlig opsparring at sikre sig en årlig pristalsreguleret ydelse som supplement til den indtægtsbestemte folkepension eller til folkepensionens mindstebeløb. Til opnåelse af sådanne ydelser kræver ordningen, at der præsteres pristalsregule-

rede indbetalinger over en årrække. I det omfang indbetalingerne viser sig utilstrækkelige til sikring af fuld pristalsreguleret ydelse, vil det manglende blive dækket ved „indekstillæg“, som udredes af staten.

Ordningen har været meget populær, og der findes nu omkring 500.000 personer, som tilsammen har oprettet 2½ million indekstrakter. Hver kontrakt lyder på 500 kr. i årlig udbetaling fra den pågældendes fyldte 67. år med pristalsregulering i forhold til pristallet i 1956. Pristalsreguleringen har medført, at den garanterede udbetaling pr. kontrakt i det første udbetalingsår — som er 1972 — andrager 913 kr. Hertil kommer de forhøjelser, som skyldes rentetilskrivning i indbetalingsperioden med en større rentesats end forudsat i kontrakterne.

Den væsentligste årsag til ordningens succes ligger utvivlsomt i de store bidrag, der ydes fra det offentlige. Bidragene viser sig dels i form af skattebegunstigelser, dels ved de indekstillæg, staten er forpligtet til at udrede i udbetalingsperioden. Den kapitaliserede værdi af disse indekstillæg er beregnet til 20 milliarder kr. under nærmere angivne forudsætninger, herunder at adgangen til at oprette nye indekstrakter ophæves inden udgangen af indeværende kalenderår.

Det er vanskeligt at skønne over den årlige tilgang af nye indekstrakter, hvis ordningen fortsætter. I 1970 var tilgangen ca. 750.000 kontrakter, og regner man for den kommende tid med 500.000 nye kontrakter om året, vil den kapitaliserede værdi af statens forpligtelse til betaling af indekstillæg, der som nævnt nu er nået op på i alt 20 milliarder, forøges med årligt ca. 3 milliarder kr., så længe ordningen er åben for tilgang.

Det vil kunne hævdes, at indekstrakterne til en vis grad har virket opsparingsfremmende, forstæet på den måde, at en del personer har begrænset deres forbrug for at kunne præstere de indbetalinger, der var nødvendige for deltagelse i den fordelagtige ordning. Ud fra en realistisk betragtning må det dog antages, at en meget væsentlig del af indbetalingerne hidrører fra midler, der alligevel ville være opsparret, eller som blot betyder en overflytning fra én konto til en anden. Regner man f. eks. med, at halvdelen af indbetalingerne repræsenterer nyopspa-